

Lindsey Davis ha passat per Barcelona per rebre el Premi Barcino ORIOL DURAN

LA PLATA DE BRITÀNIA
Lindsey Davis

Traducció:
Joan Mateu i
Besançon
Editorial:
labutxaca
Pàgines: 312
Preu: 19 euros

Lindsey Davies **Premi Barcino**

“He de fer creure que sé com sentien els romans”

Mereixedora del I Premi Barcino, lliurat en el marc de la Setmana de Novel·la Històrica que es clou dissabte al Centre Cultural del Born, Lindsey Davis és una de les escriptores més experimentades, amb una trentena de novel·les centrades principalment en l'imperi Romà del segle I dC. Les seves obres han estat traduïdes a més d'una vintena de llengües, entre els quals al català (*La plata de Britània*, labutxaca) i al castellà (Edhasa).

Felicitats pel premi.

Moltes gràcies, per a mi és un gran honor. Fa més de vint anys que vinc a Barcelona i sento una gran afeció per la ciutat. Una escena d'una novel·la meua ambientada a Hispània transcorre aquí, és curta però important perquè el protagonista i la seva dona tenen el seu primer fill. Tothom em de-

mana si escriuré una novel·la ambientada aquí, però els llibres que estic escrivint ara passen a Roma, però, vaja, m'ho hauré de plantejar en un futur! [riu]

Va començar amb novel·les romàntiques. Com va fer el pas a la històrica?

Francament per trobar un editor i la meua pròpia veu com a autora. Pensava que volia escriure novel·les romàntiques lleugeres i vaig aconseguir un cert èxit publicant en revistes, però volia fer alguna cosa diferent i tenir un llibre publicat com cal. El meu primer llibre, que no es va publicar fins deu anys després, era sobre l'emperador Vespasià, una història d'amor ambientada a Roma i que tractava sobre la política en aquella època. Aquest llibre em va donar la idea per a la sèrie de Falco, que després es va revelar ser el meu filó.

Per què Roma?

Perquè ningú no ho feia. Volia escriure novel·la històrica i vaig buscar un període que seria únic. Ara tot ha canviat, és clar. Per escriure una sèrie de detectius, la ciutat de Roma sembla una bona localització perquè era una gran ciutat. M'atreia, a més, Itàlia, un país assolellat i on, a més, hi podia anar! A banda, tenim material molt interessant que ens ha arribat gràcies a l'erupció del Vesuvi, a Pompeia, però també tenim molts textos llatins del segle I, així que, per tot plegat, semblava l'opció més bona.

Com treballa per unir història i intriga?

Sempre tinc molt present el moment històric i la trama també és molt important perquè estructura la novel·la amb la presentació del crim, la investigació i el desenllaç. La Història és el *background*, l'escenari, però el

Relleu

Sort de les filles! Això ho deu pensar no només Henning Mankell, que va donar un respir a Kurt Wallander amb l'entrada a escena de la seva primigènia, Linda Wallander, sinó també Lindsey Davis. El seu detectiu Marc Didi Falco s'ha retirat de la primera fila de les investigacions després de vint novel·les treballant durament per donar el relleu a la seva filla adoptiva, Flàvia Àlbia, una noia que ve de Bretanya i que fa els seus primers temptejos com a detectiu. A la Gran Bretanya ja ha sortit un títol de la nova sèrie, *The Ides of April*, i ara, el 2014, sortirà el segon, *Enemies at home*. La sèrie comença l'any 89 d.C. amb el pas del regnat del jove Vespasià al turbulent i fosc del seu fill paranoic Domicià. Com Falco, Àlbia gaudeix d'un gran sentit de l'humor i un cert to càustic, a banda que ofereix una nova perspectiva, com a dona i com a estrangera, als afers de l'Antiga Roma.

que importa és la història humana, els personatges. Crec que els meus llibres són populars perquè els lectors troben les dues coses: d'una banda, poden satisfer la seva curiositat per viatjar a una altra època, però també troben bones històries.

Els lectors busquen evasió, doncs?

Satisfà la curiositat que senten per aprendre coses del passat, i més encara si és del propi país, perquè, en el fons, és la nostra història, però no t'aparten dels problemes actuals, sinó que et transporten durant un temps a un altre món on la ment pot relaxar-se.

A banda diuen que les bones novel·les històriques en realitat tracten del present...

Hi estic totalment d'acord i això es troba en la meua obra. La sèrie de Marc Didi Falco és satírica sobre l'antiga roma, però també sobre la política moderna i el comportament humà. Intento no fer cap crítica pesada, sinó una al·lusió molt subtil. De vegades no ho controlo. Quan estava escrivint un llibre que transcorre en la Roma germànica, per exemple, va caure el mur de Berlín. A l'Antiga Roma ja passava que els alemanys buscaven la seva identitat al marge dels romans i en l'actualitat els alemanys de l'est i de l'oest buscaven un nou enteniment entre ells. També és important pensar en l'exèrcit romà que anava per tots els països i, evidentment, nosaltres tenim l'exèrcit britànic també a l'Afganistan i llocs així: què pensem fent això, i per què no tenim tant d'èxit com els romans quan ho van fer?

Però Roma va ser un Imperi que va caure!

Sí, bé, però després de quatre-cents anys i nosaltres hem caigut després de cinc anys: no és el mateix.

Quina és la seva relació amb el seu personatge estrella, Marc Didi Falco?

Els llibres estan escrits en primera persona: jo era Falco de debò! És una relació interessant, però després de vint anys en tinc prou de ser un home i ara estic escrivint una nova sèrie sobre la seva filla, Flàvia Àlbia. És el punt de vista d'una dona i és més fresc i interessant per a mi. Ella prové de Bretanya malgrat que està romanitzada i això em permet desenvolupar una visió externa del món romà. Ara acaba de sortir el primer títol a Anglaterra, *The Ides of April*, i suposo que aviat sortirà en castellà. Ja he escrit el segon volum i acabo de començar el tercer.

Què hi trobareu?

He desplaçat l'escena vint anys, així que trobareu tots els personatges de la sèrie de Falco vint anys més vells. És una manera diferent de mirar la història, alguns dels personatges eren nens i ara hauran crescut. Flàvia Àlbia té el seu món i els seus socis i per a mi és interessant tècnicament inventar nous personatges.

Com treballa amb tants personatges?

Els mato quan no sé què fer-ne! [riu], és difícil sobretot si en mates un que els lectors estimen, però així és la vida! Però vaja, tinc un gran arbre familiar i una col·lecció de llibres d'estil amb informació de tots els personatges que han anat apareixent en els meus llibres, però he de confessar que sovint oblidat de mirar-me'l i de vegades faig alguns petits errors que s'han de corregir.

Diu que quan va començar a escriure era de les primeres a tractar de la història, com veu ara l'entusiasme que aixeca aquesta temàtica amb sèries televisives com 'Roma' o 'Els Tudor',

per citar-ne algunes?

Sí, també es fan molts documentals. Quan vaig començar no teníem res de tot això, només hi havia els llibres de Robert Graves que són preciosos, i l'adaptació televisiva que encara avui dia es veu meravellosament bé. Però ara és una bogeria. Suposo que ja era hora d'entrar en un nou període. És cert que a Anglaterra sempre hem tingut documentals històrics molts seriosos, ara n'hi ha moltíssims, alguns bons, d'altres no tant, i la gent sembla tenir un apetit voraç per això... la qual cosa és bona per a mi!

I què pensa de sèries com 'Roma', de HBO?

Tinc sentiments contradictoris perquè anaven a fer una sèrie sobre Falco i teníem un contracte signat i tot, però en lloc d'això van rodar *Roma* perquè era menys car. Així doncs, no puc suportar veure-la; però, vaja, n'he vist alguns capítols i és molt bona mostrant el dia a dia de la ciutat, els carrers plens de temples, columnes blanques i mercats. Ara tinc un altre projecte d'adaptació amb una altra companyia, però tot va molt lent.

Parla de Robert Graves, també hi ha Marguerite Yourcenar que va escriure sobre Roma. Què en pensa?

Sí, són escriptors molt literaris. No es pot parlar de literatura popular. També tenim Mary Renault, però ella parla més del món grec. He de dir, però, que em va ajudar que existissin quan intentava convèncer els editors de publicar llibres de ficció sobre Roma, però crec que la meua aproximació és molt diferent. Quan vaig decidir escriure sobre Vespasià, que era un general de Claudi, em va ajudar que els editors coneguessin alguna cosa d'aquest període gràcies a Graves, que acaba la seva sèrie amb Claudi.

I què en pensa del 'thriller' nòrdic?

Uí!, és molt gris... és tot el contrari d'escriure sobre el sud i el Mediterrani! El trobo molt depriment, realment. Prefereixo personatges com ara Montalbano i Sicília, on el sol sempre brilla i el cel sempre és blau. També m'agrada parlar de la gastronomia i ja quan anava a escola escrivia sempre de menjar, que era molt important a la meua família.

Parlar dels detalls és una de les claus per escriure una bona novel·la històrica?

No has de ser didàctic i dir "ara us donaré una lliçó sobre la cuina romana", sinó que has de ensenyar com la gent menjava en el seu dia a dia, i pensar què és normal per als personatges. Aspectes com l'esclavitud, per exemple, he d'ensenyar que per a ells és normal i no s'horroritzen, i això no vol dir que jo ho aprovi.

S'ha de posar dins la mentalitat dels personatges, doncs?

Com a novel·lista, sempre ho has de fer i forma part del desenvolupament del personatge, com pensa i sent, i nosaltres realment no sabem com els romans pensaven i sentien, però com a novel·lista he de persuadir la gent que ells realment creguin el que dic.

Li hauria agradat viure en aquell període?

No! No! Per començar una dona a Roma no hauria pogut escriure, així que no hauria tingut la meua feina. *

Perfil

Es veu que al principi ningú no donava un sou per ella. No creien que l'antiga Roma tingués cap mena d'interès literari, i poc després es va convertir en una màquina de fer *best-sellers*, amb vendes milionàries arreu del món. Potser per això, Lindsay Davis conserva la humilitat de qui ha hagut de lluitar fort per aconseguir fer-se un forat en el món de la literatura. Va néixer a Birmingham (1949) i va estudiar literatura anglesa a Oxford, tot i que l'arqueologia era la seva debilitat. En el seu via crucis per esdevenir escriptora va arribar a treballar de cuinera en una empresa d'assessors fiscals.